

[Frøde Jakobsen.]

for, at den brede tilslutning til hjemmeværnet kan bevares. Hvad vi har af statistisk viser, at der er en ligelig tilslutning fra alle befolkningslag. Men det er et svært stykke arbejde. Mistænkeliggørelse gør det ikke lettere.

Men jeg er da enig i, at bliver hjemmeværnet sekterisk, kan hjemmeværnet ikke bevare en nogenlunde ligelig tilslutning fra hele befolkningen, fra arbejdere og bønder, så kan det ikke opretholdes, og så skal det ikke opretholdes.

Man taler om psykologisk krigsførelse. Det er et udtryk, som jeg altid har bekæmpet. Det er et dumt ord, som engang var på mode. Hvis ophavsmændene med det ikke mener andet end at have sine modargumenter klare, er det naturligvis i orden, men hvorfor så kalde det sådan noget, som er egnet til at skabe forvirring? Hjemmeværnets opgave er aldeles ikke NATO-propaganda. Det kan man da logisk slutte af, at hjemmeværnet er ældre end NATO. Landets forsvar — og hjemmeværnet er jo en del af landets forsvar — må respektere landets officielle udenrigspolitik. Men man skal da ikke være enig i den politik for at kunne stå i hjemmeværnet. Jeg har altid betonet, at modstandere af NATO naturligvis er lige så velkomne i hjemmeværnet som tilhængere.

Hr. Kai Moltke insinuerede en del i retning af angivervirksomhed. Jeg er på en måde glad for at få en anledning til at aflive nogle myter om kartoteker, hjemmeværnets efterretningsvæsen osv. Hjemmeværnet har ikke andre kartoteker end de nødvendige fortegnelser over dem, som står i hjemmeværnet. Hvis en hjemmeværnsmand gribes i at gå og lave kartoteker over sine medborgere, bliver vedkommende smidt ud af hjemmeværnet, og hjemmeværnet har ingen efterretningstjeneste. Hvis hjemmeværnsmand går og laver deres eget efterretningsvæsen, bliver de smidt ud af hjemmeværnet. Sådan noget kan ikke tolereres i hjemmeværnet. Det er i hvert tilfælde ingen hjemmeværnsopgave.

Derfor vil jeg sige over for disse insinuationer: kom frem med navnene, for de folk skal smides ud af hjemmeværnet. Men jeg har sagt det mange gange før også fra denne talerstol, og hidtil er der aldrig kommet nogen navne. Nej, der er ingen, der behøver

at være bange for hjemmeværnet. Hjemmeværnet har ikke andre opgaver end forsvarsopgaver. Man kommer ikke i konflikt med hjemmeværnet, før man kommer for at sabotere de ting, som hjemmeværnet er sat til at forsvare.

Lad mig til sidst slå én ting fast, for det er, ligesom om tingene vendes på hovedet. Hjemmeværnet kæmper ikke for at beholde våben og ammunition i hjemmene. Om der skal være et hjemmeværn eller ikke, er ikke hjemmeværnets sag. Om hjemmeværnet skal have våben i hjemmene eller ikke, er ikke hjemmeværnets sag. Hjemmeværnet består ikke af mennesker, som på grund af glæde ved våben insisterer på at have våben liggende i deres hjem. Det består af mennesker, som har taget en tung og ansvarsfuld byrde på sig, fordi den danske stat har opfordret dem til det. Jeg forstår måske delvis foruroligelsen — ærlig eller uærlig — på grund af vanskelige udtryk i forsvarsministerens afhandling. Det skyldes, som jeg har været inde på, vel oversættelse og oversættelse tilbage igen. Jeg har lagt klart frem, hvad det betyder. Forsvarsministeren har givet udtryk for det samme over for blade. Der foregår intet gedulgt i hjemmeværnet, og jeg håber, at denne forsikring kan gøre indtryk i hvert fald på SF's ordfører.

(Kort bemærkning)

Poul Dam: Det var en meget interessant redegørelse fra hr. Frøde Jakobsen, der indeholdt mange interessante detaljer, som vi skal huske. Men jeg savner stadig væk en tilkendegivelse helst fra regeringen af, at det, der står i den tekstanmærkning, jeg har foreslået, er overflødig, fordi der intet er af den art, som tekstanmærkningen omtaler, og at det derfor ville være en misforståelse at stemme om spørgsmålet.

Hermed sluttede forhandlingen om ændringsforslagene.

Ændringsforslag nr. 1 uden for tillægsbetænkningen af finansministeren *vedtoges* uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 1 i tillægsbetænkningen *vedtoges* med 140 stemmer mod 3.